

прилагателно или причастіе, по родъ, число и падежь; напр. въ прѣдложеніе: *снѣгъ-тъ е бѣлъ* подлогъ *снѣгъ* е число единств. лице трете та и връзка-та е ся поставя въ число ед. лице трете; подлогъ — *снѣгъ* е родъ мъжский, число ед. падежь именителенъ та и прилогъ — *бѣлъ* ся поставя въ родъ мъжский, ч. ед. падежь именителенъ. *)

174. Кога прилогъ-тъ е съществително имя, то може и да ся не съгласи по родъ и число съ подлога, нъ по падежь непрѣмѣнно трѣбува да ся съгласи, както въ прѣдложенія: *Турція е царство*; *Българѣ-ти сѣ народъ*; *това сѣ чловѣци*. Въ прьво-то подлогъ — *Турція* е родъ женский а прилогъ — *царство* родъ срѣд.: въ второ-то подлогъ — *Българѣ* е число множ. а прилогъ — *народъ* число ед. а въ трете-то прѣдложеніе прилогъ — *чловѣци* не ся съгласява съ подлогъ — *това* ни по родъ ни по число, а само по падежь.

175. Въ прѣдложеніе съ сказуемо подлогъ-тъ ся съгласява съ сказуемо-то по число и лице; като: *азъ пишж*; *ты четешъ*, *они игражтъ*,

176. Опрѣдѣлителны и допълнителны рѣчи отъ прилагателны, причастія и мѣстоименія съгласувать ся по родъ, число и

*) За бѣлѣжв. Причастія отъ едноличны глаголы нѣкой пѣтъ ся поставять въ срѣденъ родъ, ако и да имѣтъ подлогъ въ мъжский родъ, като: *валяло дѣждъ*; *гладъ станжло*; на мѣсто: *дѣждъ е валялъ*; *гладъ е станжлъ* и пр.